

เรื่องข้าๆของลูก(ยูริ)

โพสต์เมื่อ มิ.ย. 01, โพสต์โดย [amijung](#) หมวดหมู่ [บันทึกลูกรัก](#)

```
(function() { var po = document.createElement('script'); po.type = 'text/javascript'; po.async = true; po.src = 'https://apis.google.com/js/plusone.js'; var s = document.getElementsByTagName('script')[0]; s.parentNode.insertBefore(po, s); })();
```

(adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({ google_ad_client: "ca-pub-8026950304384140", enable_page_level_ads: true });

ในบ่ายวันหนึ่งขณะที่ยูริเรียนวิชาศิลปะไปได้ครึ่งทาง(หนึ่งชั่วโมงผ่านไป). เริ่มหิวขนม. เริ่มกระเจาะกระแงะขอเบรคไปพักกินขนม

อ้อคุณครูอ้อมประจำห้องศิลปะว่าขอไปซื้อขนมแป็บเดียว เดี่ยวจะกลับมาเรียนศิลปะต่อ(ยังมีงานค้างระบายสีไม่เสร็จ). คุณครูอ้อมเห็นใจให้ออกไปพักได้

แต่คุณแม่เกรงใจคุณครูมากเลย ลูกเราไม่ยอมทำตามระเบียบเลยเป็นตัวอย่างที่ไม่ค่อยดี ถึงคุณครูจะอนุญาตแล้วก็ตามที. คิดแล้วก็เลยบอกกับยูริว่า

คุณแม่ : ยูริขา คุณแม่คิดว่าการที่คนเราจะประสบความสำเร็จได้. ต้องมีเป้าหมาย มีความขยันอดทน เมื่อได้ตัดสินใจลงมือทำอะไรไปแล้ว. ก็ต้องตั้งใจอย่าล้มเลิกกลางคัน. นะคะมันไม่ดี มันจะทำให้เราไปไม่ถึงเป้าหมายนะลูก. ถ้าเราทำอะไรสำเร็จเราก็จะภูมิใจใช่ไหมคะ.

ยูริก็อยากภูมิใจอยากโชว์ผลงานให้คุณแม่ดูเหมือนกันใช่ไหมคะ

ยูริ: อะไรกันคะ คุณแม่ ทำไมคุณแม่ถึงบอกหนูว่า เราไม่ควรล้มเลิกการตั้งท้อง

คุณแม่: เอ. . งงคะ มันเกี่ยวอะไรกับการตั้งท้อง ฟังแล้วงงไม่รู้เรื่อง. ไม่ได้พูดให้ตั้งท้อง. ไม่เข้าใจคะ???

ยูริ. : อ้าว ก็คุณแม่บอกว่าอย่าล้มเลิกกลาง ครรภ์ ยังไงล่ะคะ. ครรภ์(ค้น) ก็แปลว่าท้อง ยังไงล่ะคะ ก็เลยอย่าล้มเลิกการท้องไง ใช่หรือเปล่าคะ

คุณแม่ : เอะ. เอะ. คิดได้ไงคะ คุณลูก ของคุณแม่???

แท็ก: ไม่ระบุคำค้นหา

[Powered by EasyBlog for Joomla!](#)